
Školy se od roku 1989 osamostatnily a rozvíjely

Školy se od roku 1989 osamostatnily a rozvíjely

LIDOVÉ NOVINY

14.11.2009, autor: pk

PRAHA Počet studentů na vysokých školách se ztrojnásobil, dvaapůlkrát se zvýšil i počet absolventů vysokých škol. Vznikla víceletá gymnázia, soukromé, církevní a vyšší odborné školy. Povinná školní docházka se z osmi let prodloužila na devět.

To je jen nepatrný výčet změn, které se za posledních dvacet let udály ve školství. "Vývoj, který se od roku 1989 ve školní vzdělávací soustavě odehrál, lze označit dvěma slovy. Demokratizace a decentralizace vzdělání," uvedla ministryně školství Miroslava Kopicová.

Podle jejích slov se české školy od revoluce hlavně osamostatnily a jsou nezávislé. Výhodou pro učitele i pro ředitele je, že si dnes již sami mohou určit, jak budou co vyučovat. Osnovy se rozvolnily a učitelé mohou výuku přizpůsobit svým představám. Školy mohou používat vlastní výukové metody a učebnice.

"Dnes školy mohou zcela běžně spolupracovat s jinými vzdělávacími institucemi v zahraničí. Studenti zase absolvovat různé výměnné studijní pobyty," dodala Kopicová.

Zrušeny byly také centrálně stanovené počty přijatých žáků na jednotlivé školy. Nabídka škol se přizpůsobila poptávce samotných uchazečů. Vznikly nové obory, druhy a typy škol, nové metodické pomůcky a učebnice.

Nová doba ale nepřinesla jen pozitiva. Učitelé se například více než dříve potýkají s výchovou dětí a s novými technologiemi, které žáci běžně používají. Nedostatkem je i fakt, že někteří učitelé neumějí učit o nedávno skončené době, ve které sami žili. Různí se také kvalita jednotlivých škol.

"Zatím mám dceru v první třídě, ale obávám se, že za nějaký čas mi bude dělat starost to, jak bude učitelka našim dětem vyprávět o historii. Důležité je nejen to, co slyší děti doma, ale i to, co slyší ve škole a kdo jim informace a jakým způsobem předkládá," myslí si jeden ze studentských vůdců roku 1989 a nyní podnikatel Jan Bubeník.

Další z revolučních studentských aktivistů Pavel Žáček, který je nyní ředitelem Ústavu pro studium totalitních režimů, si myslí, že potíže je hlavně v nás samotných. "Nebyl čas se moc zabývat tím, jak hluboko v nás je zakořeněný komunistický režim. Měnili jsme instituce a vše ostatní, ale na naše nitro jsme zapomněli," řekl s tím, že se zdá, že bylo jednodušší pokořit komunismus než budovat demokracii. I ministryně Kopicová si myslí, že jedním z pozůstatků komunismu ve školství jsou právě někteří pedagogové. "I mezi učiteli jsou tací, kteří byli více spojeni s režimem než jiní a hůře se s tím vyrovnávají. Je pro ně tedy těžké učit moderní dějiny," řekla. Ministerstvo školství proto vytvořilo metodické pokyny pro školy, jak o novodobé historii učit. "Udělalí jsme něco, o co se mohou učitelé opřít, a tak se vyvázat ze svého osudu a příběhu," dodala.

České školství 1989-2009 V roce 1989 studovalo na vysokých školách zhruba 113,5 tisíce studentů a fungovalo 22 univerzitních vysokých škol. Teď jich je 29 a máme dalších 47 neuniverzitních vysokých škol, studentů VŠ je přes 350 tisíc. Je zavedena povinná devítiletá školní docházka. Vznikla víceletá gymnázia, vyšší odborné školy, soukromé a církevní školy. Byla zavedena třístupňová struktura vysokoškolského vzdělání.